

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

5. Anno nullum vnquam seruauit ieiunium, nec ab anno 21. vsque ad 60. cum Scribam ageret: nec ab hoc inchoato vsque ad annum 90. cum adhuc robustus esset senex: idque probabiliter absque peccato ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

que in causâ remotâ. *Ad 2.* Negamus anteced. alioqui ne ex causa quidem valdè vtili & honestâ id licitum foret. *Ad 3.* negamus iterum conseq. quia illud ob reprimendi facilitatem importat consensum interpretativum perfectum: hoc ob summam cavendi difficultatè non item. *Ad Confirm.* negamus suppositum, dari scilicet peccatum leue in genere luxuriæ, quia minima etiam delectatio Venereata m vltro insurgens, quàm directè quaesita est mortalis, si delectatio consensu acceptetur, vti vnanimiter tenent omnes Patres Societatis nostræ ex decreto R. P. Vincentij Caraffæ Anno 1647. edito, quidquid doctrinæ huic omnem omnino turpitudinem excludenti, ac morum sanctitati, ac Religionis puritati, honoriq; quàm maximè consulenti reclamet Ioannes Caramuel in *Reg. S. Benedicti D. 69. n. 1052. & seqq.* cuius opinionem nonnulli etiam grauius censent apud Dian. *P. 7. Tr. 11. Resol. 28.* Vniuersim igitur loquendo, quandoquæ causa commotionis Venereæ ac pollutionis est suapte naturâ turpis tunc, per se loquendo, malitiam inde contrahit peccati mortalis peculiariter in Confessione explicandi.

V. Anno nonagenarius senex rogatus, quâ ratione ad ætatem tam longam & adhuc vegetam peruenisset, ait, nunquam se vel famem vel ebrietatem expertum esse, sed quotidie bis semper moderatè

deratè comedisse, etiam postquam Officium Scribæ annum ætatis sexagesimum inchoans apud Principem deposuit, & solus vixit. *Queritur. Vtrum Anno non peccarit, nunquam ieiunando tam in officio Scribæ, quàm post hoc depositum annum sexagesimum inchoans?*

Videtur peccasse graviter utroque tempore, ieiunium omittendo. Ita Sylvest. Caiet. Gabriel & alij plerique Theologi. Tum quia officium Scribæ parùm est laboriosum; unde Sancius in *Select. D. 54. n. 16.* ait, vires magis, quàm laborem considerandas esse in Scribæ, si à ieiunio eximatur. Tum quia senex tantùm excusatur ratione detrimenti, si quod patitur, ut docent omnes. Atqui Anno, ut supponimus, non patiebatur detrimentum, hoc ipsò quod adhuc robustus fuerit circa annum sexagesimum. Ergo &c. Tum quia nec in iure, nec in communi hominum iudicio habetur determinatum tempus cessantis præcepti de ieiunio, ut argumentatur Bardi in *Bulla Cruciat. P. 2. Tr. 3. c. 2. sect. 4. n. 37.* & ex ipsa opinionum diuersitate patet. Tum quia Religiosi, si circa annũ 60. vegeti sint, adhuc tenentur ad ieiunia Ordinis sui. Ergo etiam Sæculares eiusdem ætatis non eximuntur à ieiunio Ecclesiæ, si tunc adhuc robusti sint.

Resp. 1. Annonem probabiliter non peccasse omittendo ieiuniũ in officio scribæ vique ad annum ætatis sexagesimum. Ita Diana P. 4.

Tr. 4. Tr. 4. Resol. 131. secutus Ludouicum De San Iuan. Tum quia officium scribendi apud Principem constantes vires requirit, & facile aliàs istiusmodi homines per ieiunium inidonei illi officio redduntur. Tum quia probabile est, quod docet Facundez *Præcepto 4. Ecclesia. l. 1. c. 8. n. 15. & 16.* ab Eugenio IV. Pontifice eximi à ieiunio omnes omnino opifices, etiam illis diebus, quibus non laborant. Ergo probabiliter etiam eximuntur, qui scribendo se alunt, cum hoc officium difficilius sit multis opificijs. Resp. 2. Annonem itidem probabiliter non peccasse omitendo ieiunium, cum abdicato officio Scribæ annum ætatis ingrederetur sexagesimum viribus adhuc robustus. Ita Thomas Sanchez *Tom 2. Consil. Mor. l. 5. c. 1. Dub. 4. n. 7.* & alij, quos citat, & sequitur Diana *P. 1. Tr. 9. Resol. 20.* Tum quia sicut pueri non tenentur ante 21. completum, licet robusti, ita neque senes mares post 60. inchoatum (eò quod iste annus inchoatus in favorabilibus habeatur pro completo, vt colligitur ex *L. quâ etate ff. de Testam.*) & fœmine post 50. vt volunt nonnulli apud Dian. *P. 9. Tr. 7. Resol. 73.* Nam sicut decuit ponere terminum inceptionis ad tollendos scrupulos, ita etiam ob eandem causam expedit ponere terminum desitionis.

Ad 1. in contrarium negamus officium scribæ non esse sufficienter laboriosum ad excusandum

ſandum à Ieiunio. Ad 2. negamus minorem; patiebatur enim Anno detrimentum hoc ipſo, quod robur in iſta ætate incipiat eſſe illuſium, & deſinat eſſe verum. Ad 3. dicimus, determinatum tempus deſinentis jeiunij rationabiliter deſumi ex lege tempus jeiunij incipientis determinante, cùm pro utroq; eadem ſtet cauſa. Ad 4. negamus antecedens. Nam eodem modo diſcurrendum ſiue obligatio ad jeiunium proueniat ex præcepto, ſiue ex Religione, ſiue ex voto, modò hoc votum non ſit editum à fœmina poſt annum ætatis 50; & à viro poſt annum ſexageſimum, vt ex Sanchez *l. 4. Moral. c. 11.* bene aduertit Diana *p. 9. loc. cit.*

VI. *Anthero Viro nobili iniungitur pœnitentia à Confefſario admodum grauis, quam ille acceptat quidem, vt pote haud irrationabilem, non tamen exſoluit ob difficultatem illius; quod audiens alius Confefſarius, ſimulq; ſtatum vitæ præteritæ haud obſcurè ex præſenti Confefſione conijciens eam pœnitentiam mutat, minuitq; abſq; prioris Confefſionis repetitione. Queritur. Rectenè fecerit ſecundus Confefſarius?*

Videtur malè feciſſe. Ita nonnulli apud Dianam *p. 2. Tr. 15. Reſol. 53.* qui abſolutè putant, pœnitentiam rationabilem mutari non poſſe. Tum quia ſententia à ſupremo Iudice, qualis eſt abſolutio Sacramentalis nomine Chriſti à Sacerdote facta, eſt irreuocabilis. Tum quia hæc commutatio non poteſt fieri